

V babičinih čevljih

Rozalija Cvek je ena mojih identitet. Brez dvoma me je njena vloga vsaj malo oblikovala. Ko sem stala v kotičku za urejanje pred začetkom učnih ur, sem gledala svojo podobo v ogledalu in se vživljala v vlogo stroge, ponosne, samozavestne učiteljice. To je bila posebna vrsta terapije. Na začetku se mi je zdelo, da je moj obraz preveč prijazen, da ne zmorem tako strogega pogleda, kot sem ga videla pri predhodnicah. Po nekaj mesecih je mož rekel, da se čisto vidi, da sem vadila. Tudi v realnem življenju naj bi postala bolj ostra.

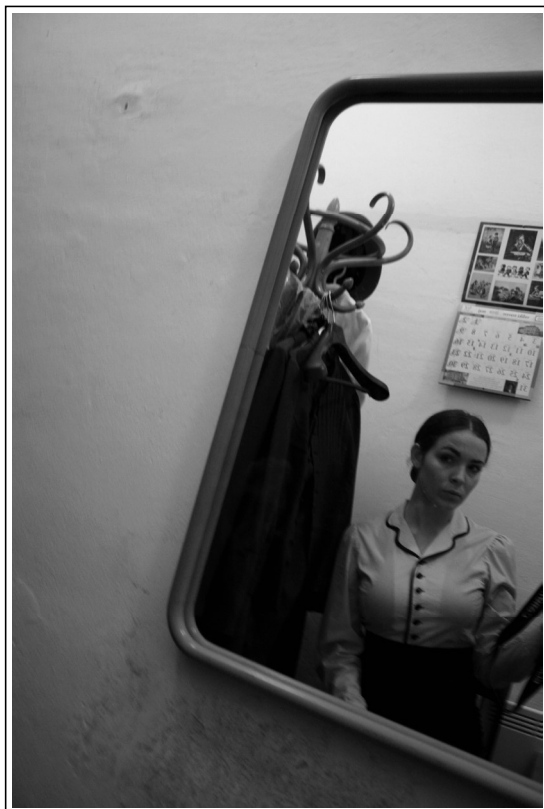
Mojo sicer precej svobodno pojavo so zamenjale brezhibna figa, srajca, krilo in šminka. Čevlje pa mi je podarila stara mama Pepca. Vedno mi je bilo toplo pri srcu, ko sem jih obuvala. Spomnim se še, kako jih je zdaj že pokojna mama obuvala za k maši. Še palico v roke in sem pripravljena.

»Dober dan, učenci, sedite. No, vaše učiteljice za lepomis danes ni, radi tega vas bodem poučevala jaz. Moje ime je Rozalija, pišem pa se Cvek, vi pa me bode klicali zgolj in samo gospodična učiteljica.«

Lepomisje je moj predmet, tudi zares, ljubim lepo zapisano besedo. Učenci so mirno, nekoliko prestrašeno sedeli v klopih in poskušali odgovarja-

*"Za domačo nalogo desetkrat napišite vsako črko. Levaki pa kar stokrat!"
(SŠM, fototeka, foto: Marjan Javoršek).*

"A se mi že kaj pozna? Zgledam že bolj stroga?" (foto: Bernardka Rupnik).

šnje iz vodenja, javnega nastopanja in prijetnega podpirajočega kolektiva. Za vse to sem zelo hvaležna.

Bernardka Rupnik, gospodična učiteljica *Rozalija Cvek*
(učna ura Lepopis)

ti na moja vprašanja. V celih stavkih, se razume. Namesto gospodična učiteljica me je učenec poklical kar *gospoditeljica*, marsikdo se je ustavil pri *gos*. Če pa me je kdo poklical *gospa*, sem se hudo razjezila. Izvedela sem, da je rastlina, ki se začne s črko E tudi *evanščica*, žival na M pa *mama*. Posebej z zanimanjem sem poslušala imena učencev, ki se jih je v moji učilnici zvrstilo cel kup. Spomnim se male Alice, Ahaca, Reke in Rona.

Včasih sem težko zadrževala smeh, sploh pri izzivalnih odgovorih kakšnih starejših učencev. »Gospodična učiteljica, mi lahko date vašo telefonsko številko?«

O pripetljajih v učilnici sem vsak popoldan pripovedovala prijateljicam, iz srca sem se nasmejala. Z veseljem in ponosom se spominjam let učiteljevanja na Plečnikovem trgu. Dobila sem neprecenljive izku-